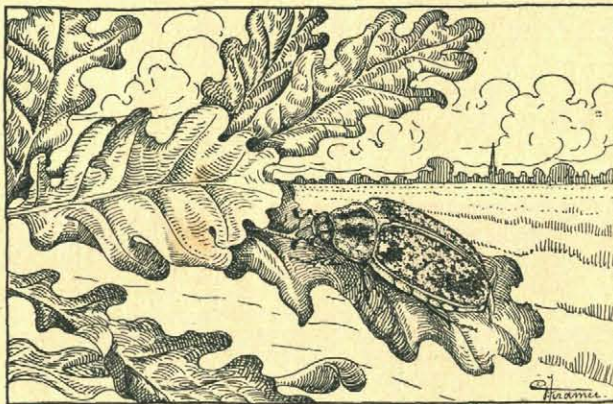

Artis. — Wie thans Artis bezoekt verzuime vooral niet de prachtige nieuwe aanwinsten, die de resident van Ternate voor het Genootschap heeft meegebracht n.l. de Babiroessa's (Hertzwiijn) en de nieuwe Paradijsvogels te gaan zien. Deze laatste in drie soorten, waaronder één met de ongelooflijkste kleurenpracht.
J. HS.

De Omnivore merel. Heden zag ik een merel, een jong ♂, bezig met felle snavelhouwen een kikvorsch van gemiddelde grootte bewerken. Hij scheen af en toe kleine gedeelten van de ingewanden te verorberen en keek telkens, spiedende met zijne glinsterende oogen, rondom zich. Door 't trekken en rukken raakte de kikvorsch onder de dorre bladeren bedolven, van waar hij door den merel naar een schoongeveegd plekje werd verlegd. Daar zette hij zijne bewerking voort. Door het onophoudelijk gehamer werd de prooi plat en murw geslagen, totdat opeens, door één enkele beweging, de amphibie in het keelgat van den vogel verdween.
WOLTMAN.

Meikevers en Julikevers. — F. B. vraagt, ons, hoe het zit met die meikevers, daar een jongen op 22 November bij het graven in den grond een volwassen, levenden meikever vond en een andere jongen er begin September er een aantrof, omgeven door een vliezig hulsel. Wel, deze twee feiten spreken voor zichzelf. De larve van den meikever verpopt zich in den nazomer van zijn tweede of derde levensjaar, dat beest van September was dus nog een pop. Kort daarna zou dan ook de volwassen kever die pophuid verlaten hebben en iij blijft dan den heelen winter en een goed stuk van de lente nog in den grond doorbrengen, om in 't begin van Mei te voorschijn te komen. Dat het met de Julikever ook zoo gaat kon ik nog dezer dagen merken, toen ik op den rand van een pas gedolven kuil in de duinen brokstukken vond van een Julikever-lichaam. Dat beest was door het graven natuurlijk zeer tegen zijn zin aan de oppervlakte gekomen en waarschijnlijk 't slachtoffer geworden van een kraai of gaai.

In een vorigen jaargang heb ik eens iets verteld van het piepen van die Julikevers. Het blijkt nu (Prochnow in Zeitschrift für wissenschaftliche Insectenbiologie 1915) dat het geluid niet alleen ontstaat, doordat de dekschilden wrijven langs de ribbeltjes op de dikke ader van de achtervleugels. Prochnow vond, dat ze ook kunnen piepen, als de achtervleugels geheel of gedeeltelijk worden afgeknipt. Volgens hem bevinden zich aan de onderzijde van de dekschilden kleine uitsteekseltjes, die wrijven kunnen langs den hoogen kant van het achterlijf. Daardoor geraken dan die dekschilden in trilling en zoo ontstaat het geluid. Aan opgezette kevers is dit nog zeer goed te onderzoeken.

Julikever.

Azolla. — Het mooie watervarentje wordt nu werkelijk tot een plaag. Het Hollandsche herfstlandschap is er zeer op achteruit gegaan. Haast geen sloot meer of er groeit Azolla en in sommige vaarten vormt het een vloer, waar de koeten en waterhoentjes over heen loopen. De op elkaar geschoven planten vormen een vuile, drabbige massa, waar niets moois meer aan is.

De verspreiding geschiedt hoofdzakelijk door de strooming van polders en boezemwateren en door de scheepvaart. Het Naardermeer, dat nooit polderwater van buiten krijgt is er nog geheel vrij van gebleven, ofschoon duizenden water- en moerasvogels er in en uit vliegen.

Ik meen, dat in de gemeente Aalsmeer de opruiming van Azolla is voorgeschreven, dat moet, dunkt mij niet zoo moeilijk zijn. De plant drijft aan de oppervlakte en wordt gemakkelijk langs 't water voortbewogen, zoodat zij bij eenigszins krachtige wind op bepaalde plaatsen wordt opgestuwd en daar kan men ze gemakkelijk opscheppen; 't is goed, dat dan eerst het water wat wordt opgezet.
JAC. P. TH.